

[Robert Pedersen.]

er noget ømtåleligt noget, og det er der jo også andre ting der er, f. eks. har vi set, at mange forfattere har nægtet at lade deres skuespil opføre i Sydafrika.

Den mere alvorlige resolution er våbenembargoresolutionen, hvor der står, man konstaterer, at visse lande har brudt aftalen om våbenembargo. Jeg må indrømme, at jeg i mine papirer havde en årgammel artikel om, at også et østland havde eksporteret, men jeg har ikke kunnet få det verificeret. Jeg vil dog gerne til dem, der betvivler, at der er sket våbensalg til Sydafrika, henvise til en artikel i Sunday Times, hvor det udtrykkeligt fastslås, at der er blevet solgt taktiske bombefly og helikoptere til Sydafrika. Jeg vil også gerne have lov til at henvise til, at det svenske fredsforskningsinstitut, Stockholms International Peace Research Institute, i forbindelse med Vorsters besøg i Jerusalem kunne notere, at der var kommet en aftale om leverancer fra Israel af jord-til-jord raketter, korvetter og patruljebåde. De i denne forsamling, der fra tid til anden har lejlighed til at læse det uafhængige, kritiske franske blad Le Monde, ved, at der siden 1961 er sket en eksport af våben fra Frankrig til Sydafrika i en størrelsesorden af 2 mia kr. Det er nok rigtigt, at våbenleverancerne er gået ned, og det er også nok rigtigt, at det kan være svært at gøre op, hvad der er våben, og hvad der ikke er våben. Jeg synes, at vi i lyset af de tragiske begivenheder i Soweto og andre steder må arbejde for, at der bliver et så stort pres udefra som muligt mod dette land, og at presset bl. a. kommer til at inkludere, at de ikke kan købe våben.

Endelig har der i forbindelse med afstemningen i FN været en diskussion i pressen om, hvem vi stemte sammen med – måske mere om dette end om indholdet af det, vi stemte om. Vi ved, at der efter sidste generalforsamling var et udtalt ønske i de fleste politiske partier om, at vi skulle forsøge på i højere grad at koordinere vores afstemninger i De Forenede Nationer med vore nordiske kolleger, og derfor aflagde en gruppe fra det udenrigspolitiske nævn besøg i Stockholm, og vore svenske kolleger har været hos os for at forsøge på at samordne vore synspunkter.

Jeg kan kun beklage, at det i enkelte situationer er gået ud over samarbejdet i EF. Vi accepterer den politiske union, men vi har aldrig accepteret, at en politisk union ikke skulle in-

kludere, at vi i enkelte spørgsmål tog en selvstændig holdning.

Jeg vil gerne til allersidst omkring hele Afrikaproblemet lige prøve på at lade Afrikas stemme lyde et øjeblik, idet jeg har taget et lille, kort digt af en af den afrikanske negritudens bedste fortalere, Diop, som døde i 1960'erne. Han siger i sit digt »Martyrium«:

»Den hvide dræbte min far, for min far var stolt,
den hvide voldtog min mor, for min mor var smuk,
den hvide bøjede min bror under vejenes sol,
for min bror var stærk;
så vendte den hvide mod mig sine hænder
røde af negrenes blod og sagde med sin herskerstemme: »Boy, en whisky, serviet.
Vand.««

Poul Hartling (V):

Anledningen til denne debat er Danmarks afstemning i FN den 9. november i år. Regeringen bestemte, at Danmark skulle stemme for et resolutionsforslag, der bl. a. indeholdt en fordømmelse af nogle vesteuropæiske demokratier. Venstre mener, at denne afgørelse var forkert.

I den debat, der har udfoldet sig i forlængelse af afstemningen, og som jo også gav anledning til denne redegørelse og debatten her i salen, har man prøvet at dreje sagen over på andre felter. Man har især søgt at afspore debatten på to måder. Den ene er, at man vil give det udseende af, at der skulle være uenighed om Danmarks Afrikapolitik i almindelighed. Også medlemmer af regeringspartiet har forsøgt denne afsporing; de har sagt: vi troede ellers, at der var enighed i Danmark om at tage afstand fra apartheidpolitikken i Sydafrika, vi troede ellers, der var enighed om, at man ikke måtte støtte racisme og kolonialisme osv.

Dette er en urimelig afsporing. Venstre har hele tiden, både når vi havde regeringsansvar, og når vi var i opposition – det gør vi nemlig ingen forskel på – taget klart afstand fra apartheid og fra racisme, og det gør vi fortsat. Det er ikke herom, den aktuelle uenighed drejer sig, og det vil jeg gerne slå fast først.

Den anden afsporing går ud på, at Danmark skulle vælge imellem at følge en nordisk holdning og en EF-holdning. Det er især fra SF og de øvrige socialistiske partier, at denne foredrøning er søgt lanceret, men det er og bliver en foredrøning. Går man afstemningerne efter i